

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/203/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112214746
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112214746.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľa spol. K. G. C. Ž., D.O..M., D. D. T. X, XXX XX Ž., W.Č.: XX XXX XXX, zastúpeného splnomocneným zástupcom I.. T. N., S. D. D. G. XX, Ž., proti odporcovi: C. D., L.. XX.XX.XXXX, P. J.: J. XXX, XXX XX J., t.č. na neznámom mieste, o zaplatenie 56,56 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 56,56 €, trovy konania vo výške 16,50 € titulom zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 48,45 €, to všetko na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX E. E. P. J., S..D.. G. Ž., to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom na začatie konania zo dňa 19.04.2012 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 56,56 eur a na náhradu trov konania v sume 16,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania a trov právneho zastúpenia v sume 48,45 eur.

Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca cestoval dňa 08.06.2011, na linke MHD č. 22, bez platného cestovného lístka. Odporca bol vyzvaný na uhradenie žalovanej istiny výzvou zo dňa 14.09.2011, ale nereagoval na ňu. Týmto konaním odporcu vznikol navrhovateľovi ako dopravcovi nárok na zaplatenie cestovného vo výške 0,56 eur, úhrady vo výške 100-násobku cestovného, t.j. 56,00 eur v zmysle zákona č. 56/2012 Z.z. a zákona č. 58/1997 Z.z..

Vo veci bol dňa 07.05.2012 vydaný platobný rozkaz pod č.k. 8Ro/115/2012-5, ktorým súd vyhovel návrhu navrhovateľa v celom rozsahu. Vzhľadom na to, že sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, t.j. nemohli byť dodržané procesno-právne ustanovenia § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej OSP), súd platobný rozkaz uznesením zo dňa 23.08.2012 č.k. 8Ro/115/2012-14 zrušil.

Keďže sa šetrením súdu nepodarilo zistiť pobyt odporcu, súd uznesením č.k. 4C/203/2012-27 zo dňa 14.12.2012 rozhodol, že písomnosti určené odporcovi sa v tomto konaní budú doručovať uložením v súdnom spise.

Dňa 12.04.2013 pojednával súd v neprítomnosti účastníkov pri zachovaní podmienok uvedených v ust. § 101 ods. 2 OSP. Právny zástupca navrhovateľa aj navrhovateľ mali doručenie predvolania vykázané riadne do vlastných rúk a svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili a ani nepožiadali o odročenie pojednávania z vážneho dôvodu. Odporcovi bolo predvolanie na pojednávanie doručené uložením v súdnom spise.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania, hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok, výzvou na zaplatenie cestovného a úhrady za porušenie prepravných podmienok DPMŽ, s.r.o., kontrolným cestovným lístkom, platobným rozkazom, uznesením o zrušení platobného rozkazu, uznesením o doručovaní písomností odporcovi uložením v súdnom spise a celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca cestoval dňa 08.06.2011, na linke MHD č. 22, číslo vozu 24, bez cestovného lístka, pričom cestovné bolo 0,56 eur. Na základe uvedeného bol odporca kontrolórom vyzvaný na zaplatenie cestovného vo výške 0,56 eur a postihu vo výške 56,- eur. Odporca odmietol požadovanú sumu na mieste zaplatiť. Na úhradu dlžnej sumy vyzval navrhovateľ odporcu výzvou zo dňa 14.09.2011.

Podľa ustanovenia § 760 zák. č. 40/1964 Z.z., Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len OZ): Zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa ustanovenia § 9 písm. b) zák. č. 168/1996 Z.z. v znení zák. č. 58/1997 Z.z. o cestnej doprave (ďalej len zákon): Vodič alebo iný člen osádky autobusu alebo revízor môže uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom zaplatiť cestovné a úhradu (§ 14 ods. 3), alebo sa preukázať osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného a úhrady...

Podľa ustanovenia § 14 ods. 2 zákona: Úhrada pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom [§ 9 písm. b)] je dvadsaťnásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav; v mestskej autobusovej doprave ju do stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav určí dopravca v prepravnom poriadku.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d/ zákona: Cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča alebo iného člena osádky autobusu alebo revízora sa preukázať platným cestovným lístkom a zaplatiť úhradu /§14 ods. 3/, ak sa pri kontrole nemôže preukázať platným cestovným lístkom alebo osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa trvalého bydliska, číslo občianskeho preukazu (cestovného pasu prípadne iného dokladu totožnosti), v prípade neploletého cestujúceho meno a priezvisko zákonného zástupcu, ako aj ďalšie úhrady podľa tarify za poškodenie alebo za znečistenie autobusu,

Podľa ustanovenia § 12 ods. 4, 5 zákona: Cestujúci je povinný mať platný cestovný lístok pri nastúpení do autobusu, ak mu ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu alebo bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ho vydáva vodič, alebo iný člen osádky autobusu alebo ak sa cestovný lístok stal platným až jeho označením v autobuse ako aj po celý čas prepravy a pri vystupovaní z autobusu. Cestujúci je povinný na výzvu sa preukázať platným cestovným lístkom vodičovi alebo inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi.

Podľa ustanovení Tarify mestskej hromadnej dopravy v Žiline činila úhrada za cestovanie bez platného cestovného lístka v roku 2011 stonásobok základného cestovného.

V konaní mal súd za nesporne preukázané, že odporca porušil svoje povinnosti pri preprave osôb tým, že cestoval bez platného cestovného lístka. V dôsledku uvedeného vznikla odporcovi v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení povinnosť zaplatiť cestovné vo výške 0,56 eur a úhradu vo výške 56,00 eur, čo spolu predstavuje sumu 56,56 eur.

Nakoľko súd nemal v konaní preukázané, že by odporca žalovanú istinu navrhovateľovi zaplatil, bolo návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovie.

Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Nakoľko navrhovateľ mal vo veci plný úspech, priznal mu súd náhradu trov konania v plnej výške 64,95 eur. Trovy konania navrhovateľa predstavujú zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 48,45 eur podľa ustanovenia § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci v roku 2012 bola vo výške 16,60 eur a režijný paušál v roku 2012 bol 7,63 eur. V konaní boli vykonané dva úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a 2/ písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa uvedený vo výroku rozsudku, a to v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 OSP, podľa ktorého, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 OSP.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.